

Pastisseria RAGA C/ Major, 105 - Tel. 977 72 03 53 ULLDECONA	ADMINISTRACIÓ DE LOTERIES Carolina Borrell Subirats C/ Major, 51 - Tel. 977 72 07 20 - ULLDECONA	Video-Foto MILLAN EUROCHROM - Laboratori Fotogràfic Avgda. Ramon Salomón, 19 Tel. 977 57 32 15 - ULLDECONA
COOPERATIVA AGRÍCOLA D'ULLDECONA, S.C.R.L. OLI VERGE D'OLIVA ACOMONT Vendes: Major, 175 - Tel. 977 72 00 07 ULLDECONA	l'Antic Molí Restaurant Ctra. Ulldecona a La Sénia, km. 10 Tel. 977 57 08 93 - Mòbil 661 535 187 - BARRI CASTELL	Mobles A R N A U C/ Sant Lluc, 12 - Major 82 Tel. 977 72 03 58 ULLDECONA
 GRAU Domèstica: Guifré, 13 Tel. 977 720 687 Industrial: Ctra. Tortosa, s/n. Tel. 977 720 620 Fax 977 721 115 43550 ULLDECONA	 ELECTRODOMÈSTICS, C.B. c/ major, 153 - tel./fax 977 72 06 38 - 43550 ulldecona (tarragona) e-mail: jmselect@tinet.org	 BLOC PAPERERIA I REGALS Calvari, 52 Tel. 977 72 04 67 ULLDECONA
 Forn de pa J. CASOLA Murada de Dalt, 37 - Tel. 977 72 08 24 ULLDECONA	 Fusteria ENRIQUE BOSCH MARTÍ Avgda. Escoles, 5 - Tel. 977 72 11 37 ULLDECONA	RESTAURANT - HOTEL Bon Lloc Antiga Ctra. Vinaròs, s/n. Tels. 977 72 02 09 - 977 57 30 16
SOLISAN, S.L. Agente de Seguros MAPFRE C/ Sant Antoni, 28 - Tel. 977 57 34 16 ULLDECONA	 INSTITUT DE BELLESA fes goig C/ Sant Pasqual, 43 - Tel. 977 72 12 82 ULLDECONA	 SAUCH-VILADOT, S.L. Agents d'Assegurances Assessors i Gestors C/ Mestre Hierro, 5 - Tel./Fax 977 72 00 48 ULLDECONA
<i>Col·laboració</i>	 Mercè Sans Cucala Núm. Col. T-522 Tel. 676 03 20 09 Veterinària clínica equina Fisioterapeuta equina	<i>Col·laboració</i>

Gran Vetllada Musical d'Ahir i d'Avui

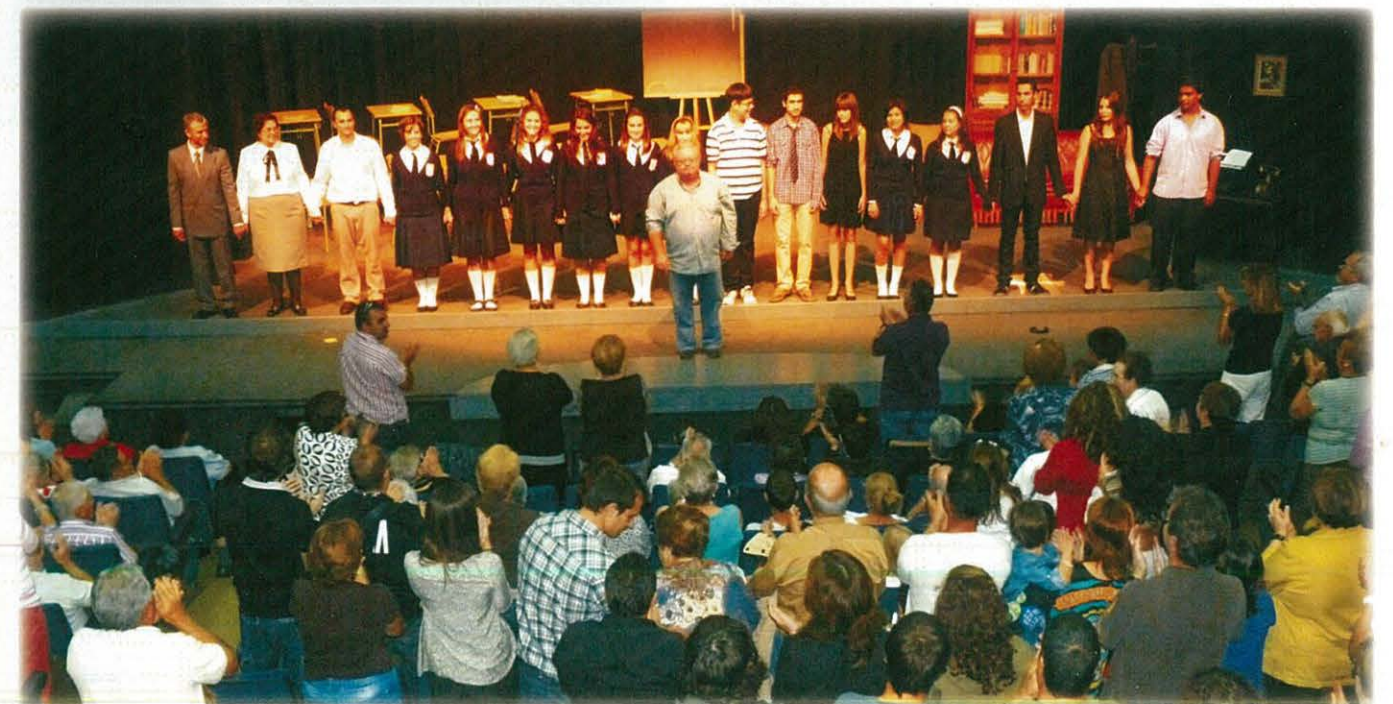
SETEMBRE-OCUTBRE 2011

Preu: 1 €

NÚM. 176

Els "nanos" del C.C.R. també van actuar amb motiu de la Fira del Món Geganter

Gran ovació del públic assistent als components de l'obra "El Club dels Poetes Morts"

ÍNDIX

- Editorial	2
- Activitats del CCR	3-7
- El Club dels Poetes Morts	8-11
- XL Concurs Literari Sant Jordi	12-13
- Gran Vetllada Musical d'Ahir i d'Avui.....	14-15
- Batxilleries	16
- <i>Sturmaz, acto y tempestad</i>	17
- XLII Concurs de Pessebres.....	18
- Gastronomia - Racó poètic	19

Editorial

L'editorial d'aquest número, és ben diferent d'altres vegades. Crec amb sinceritat que ho he de fer així...

Ja sabeu que ja han començat les Jornades de Teatre de Tardor. Enguany les 29^{enes}.

Lo primer diumenge es va representar l'obra *El club dels poetes morts*, adaptada pel nostre director Josi Ganzenmüller i representada pel Grup jove del CCR, i molt ben traduïda al català per la professora Carme Àvila. Tant la traducció com l'adaptació van esser molt bona. Però lo que en realitat voldria realçar, és la interpretació de tots els que hi varen intervenir en la mateixa. Des del primer personatge fins al darrer, varen demostrar-nos el seu sapigué estar a dalt de l'escenari i hem varen emocionar amb la seva interpretació. Una obra, per cert, molt bona. El nostre aplaudiment per a tots ells, però sense oblidar-nos dels tècnics. Tota aquesta gent, hi són al darrera i no es veuen mai, però hi són.

Felicitations merescudes per a tothom. Ja sabem lo difícil que ha resultat posar-la en escena, doncs s'hi han trobat en molts entrebancs, com són les vacances d'estiu, festes majors i coordinació de personal, i... nervis, molts de nervis per part de tothom. Finalment es va aconseguir lo que tots vàrem vore. Un gran èxit.

Desitgem seguir per aquest camí, lo mateix als joves com als que ja no ho són tant, i d'aquesta manera, anar gaudint de moltes més obres.

Molt agraït,

JUANJO SANS
President

ACTIVITATS DEL CENTRE CULTURAL RECREATIU

OFRENA A LA MARE DE DÉU DE LA PIETAT

El dia 10 de setembre, dissabte, seguint la tradició del nostre poble, va tenir lloc a les 20.00 h., la Missa solemne en honor la Verge de la Pietat, la Processó dels *Farolets* i posterior ofrena floral a la imatge situada a la Plaça de l'Església. La nostra entitat també va participar-hi portant-li un preciós ram de flors a la Patrona d'Ulldecona, la Pubilla, Srta. Ruth Juan José acompanyada pel president del CCR i pel seu pare, també membre de la Junta directiva de l'entitat.

X GRAN VETLLADA MUSICAL D'AHIR I D'AVUI

Dissabte 24 de setembre, sota la coordinació d'Enriqueta Sales, es va celebrar aquest acte que sempre aconsegueix gran assistència de públic al teatre Orfeo Montsià. Juanjo Sans i Ivonne Sarríó van presentar les successives actuacions dels vint-i-dos cantants amateurs de la comarca que hi van participar il·lusionats.

El CCR agraeix a tots ells la seva participació. Igualment donem les gràcies pel seu treball desinteressat a Ramon Ayza, pel préstec dels seus discos de *Karaoke*; a Joan Vidal i Tere Reverté, decoradors de l'escenari; Vicent Obiol, encarregat de les llums; J.M.S. Electrodomèstics; Ràdio Ulldecona; Excm. Ajuntament d'Ulldecona; Dúo musical *La Dolce Vita* i *La Passió d'Ulldecona*.

El públic assistent va poder sentir cançons d'èpoques i estils molt diferents. El Festival va acabar amb l'actuació d'Enriqueta Sales, parodiant en *play-back*, la cançó *Soltera pa toa la vida*, de la pel·lícula *Las cosas del querer*, que el públic va aplaudir molt divertit.

FIRA DEL MÓN GEGANTER

Ulldecona va ser la seu de la celebració d'una important concentració geganter els dies 1 i 2 d'octubre. Els *nanos* del Centre Cultural Recreatiu van participar-hi amb l'espectacle anomenat *Batxilleries*, o com diem aquí *xafarderies*. Uns quants membres de la nostra entitat posaven veu als capgrossos al temps que d'altres interpretaven amb gestos els que deien els primers. Gran quantitat de gent omplia la plaça de l'Església veient també les

EDITAT AMB LA COL·LABORACIÓ DE LA DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

Fundat l'any 1947

DIRECTOR:

Juan José Sans Forcadell

CONSELL DE REDACCIÓ:

Josep Lluís Cabañas Vidal

Lluc Fernández Tomàs

Enriqueta Sales Ferré

Jordi Reverté Vergés

Mª Cinta Caballer Meseguer

Carmen Àvila Terzi

DIBUIXOS:

Joan Riba Costes

NOTES:

- El Consell de Redacció agraeix totes les col·laboracions, però es reserva el dret de la seva publicació.
- Aquesta revista, no es fa responsable de les publicacions que no vagin signades pel Consell de Redacció.
- L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve indentificat per la seva firma.

Edita:

CENTRE CULTURAL RECREATIU D'ULLDECONA
C.I.F. G - 43103332
Major, 147, 1r. - Apartat Correus 52
Tel. 977 72 11 66 - 43550 ULLDECONA
D.L.: T. 1.227 - 1982

Imprimeix:

gràfiques montsià
C/. Migdia, 9 - Tel./Fax 977 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)
e-mail: graf.montsia@terra.es

CatalunyaCaixa
Caixa Catalunya Tarragona Manresa

CX

PROGRAMES, REVISTES
TARIFES DE PREUS, CATÀLEGS,
ALBARANS, FACTURES
I TOT TIPUS D'IMPRESSOS
COMERCIALS I PUBLICITARIS.

IMPRESSIÓ DIGITAL.

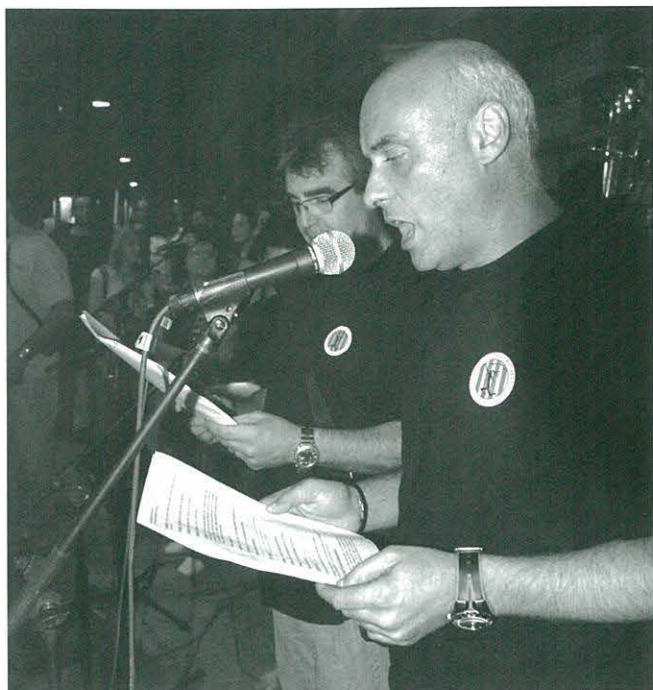

gràfiques
montsià

C/. Migdia, 9 - Tel./Fax 977 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)

E-mail: graf.montsia@terra.es

actuacions dels gegants visitants que completaven un espectacle que va ser molt aplaudit pel públic. Els diàlegs dels *nanos* explicaven tota mena de coses del nostre poble, desconegudes per a la gent que havia vingut a la concentració. Va ser tot un èxit i els organitzadors felicitaren tots els que havien treballat per fer-ho possible.

INAUGURACIÓ DE LES XXIX JORNADES DE TEATRE DE TARDOR

El dia 9 d'octubre van quedar inaugurades les jornades de teatre que omplien les tardes dels diumenges de tardor. El grup de teatre *Pere Sans*, sota la direcció de Josi Ganzenmüller, va posar en escena una adaptació del propi director, de la pel·lícula *El Club dels poetes morts*. El local estava ple i el públic va aplaudir moltíssim la interpretació dels actors joves que havia emocionat tothom. L'èxit obtingut amb la representació ha estat tan gran que properament comunicarem als nostres lectors la data de la repetició de l'obra. Tenim una bona cantera! A aquest número de la Revista hi trobareu les fotografies i el resum de totes les obres representades durant el mes d'octubre.

PROJECCIÓ DE LA PEL·LÍCULA STURMAZ

El dia 12 d'octubre, festiu, a les 19,30 h. Es va projectar al teatre Orfeó Montsià, *Sturmaz, acto y tempestad*. Es tracta d'una pel·lícula escrita i dirigida per Jesús Maestro Bartolomé, (Saragossa, 1977), produïda per Josi Ganzenmüller Roig, director de l'Escola de Teatre L'Escenari de Benicarló, a finals de juliol de 2010 i que compta amb la col·laboració de *Blanco Films*, *964 Studios*, la Universitat Jaume I de Castelló, l'Ajuntament d'Ulldecona i el CCR. Aquesta pel·lícula va predir els *esdeveniments del 15-M*, que protagonitzaren els indignats la passada primavera.

AVISOS:

- **Loteria de Nadal:** en aquest número de la Revista trobareu la butlleta d'un euro, obsequi de l'entitat als seus socis. Us recordem que enguany tenim reservat a l'administració del poble el número 20.241. L'entitat no n'ha fet participacions.

- **Concurs de pessebres:** si hi voleu participar ja podeu llegir-ne les bases al cartell que publiquem a la nostra revista.

- **Pàgina web del CCR:** recordeu que tenim a internet aquesta adreça on trobareu molta informació de les activitats organitzades per la nostra entitat, així com de curiositats de la història del Centre Cultural Recreatiu:

<http://www.centreculturalrecreatiu.com/>

Segur que us agradarà!

DISCURS DEL COMANADOR DE LA DIADA DEL CASTELL (25/8/2011)

Nota de la redacció: Per una errada involuntària, aquest article no va sortir a l'anterior número de la Revista. Demanem disculpes als nostres lectors i al Sr. Antoni Vericat Forcadell i us l'oferim ara. Errare humanum est!

Bon dia a tothom!

No sé si va ser una coincidència o una premonició, però quan Manel Simó, en nom del CCR en va preguntar si volia ser el comanador d'enguany, me trobava justament gaudint d'una altra fortificació, concretament de la ciutat emmurallada de Ciudad Rodrigo, a Salamanca. Deixant de banda les particularitats de cadascun, hi ha un fet comú entre aquesta fortificació i el nostre castell: cap dels dos no es pot separar de la seva població, del poble que els fa costat. Parlar de Ciudad Rodrigo és parlar de la seva fortificació; parlar d'Ulldecona és parlar del nostre castell.

Si no recordo malament, ara deu fer uns 24 anys, un grup d'entusiastes va crear la figura simbòlica del comanador i la Diada del Castell que cada any fa possible el CCR. Aquesta Diada constitueix tot un fet social. Us explico, un fet social consta de tres nivells, l'administratiu, el material i el simbòlic o metafòric. Els dos primers, l'administratiu i el material ja els tenim. L'administratiu, amb la compra del castell per part de l'ajuntament i els diversos projectes de restauració. El material, el físic, amb les excavacions i consolidacions descobrint noves pedres. Després, cerquem el més important i difícil d'aconseguir: el simbòlic. I aquí entra en joc la Diada del Castell. Us posaré uns exemples: el dia que Mari Carme Cucala va acceptar ser-ne comanadora, unes de les seves paraules van ser: "Entre tots vam demostrar que sentim el castell com una cosa nostra i per fi després de tants anys ens podem sentir orgullosos del patrimoni que deixarem als nostres fills". O les paraules de Fernando Guarch, un altre comanador: "Per a mi el castell és una cosa molt íntima. La paraula castell en si mateixa em porta una sèrie de sensacions, de records, i el que és més important, una sèrie de sentiments molt peculiars". Aquesta reafirmació de la simbologia del Castell és el més difícil d'aconseguir però és, amb el pas del temps, el que perdura dins d'una societat, dins d'un poble.

Gràcies per proposar-me ser comanador. Intentaré intensificar aquest àmbit simbòlic el millor possible. I, socis del CCR i falduts, continueu fent i participant

d'aquesta Diada per augmentar i no perdre aquest valor metafòric que hi ha entre Ulldecona i el seu castell, entre el castell i el seu poble.

Gràcies.

Antoni Vericat Forcadell

OBRES REPRESENTADES A LES JORNADES DURANT EL MES D'OCTUBRE

- Dia 9 d'octubre: *El Club dels poetes morts*. Grup de Teatre Pere Sans, d'Ulldecona.

L'acció transcorre majoritàriament a l'*Acadèmia Welton*, fundada l'any 1859, que és una de les més distingides escoles privades femenines dels USA. L'objectiu de l'escola és educar i preparar a la perfecció les seves alumnes per a que siguin unes perfectes esposes i mares de família el dia de demà. Quan arriba un nou professor de literatura, el senyor John Keating, les noies comencen a veure el món des d'una perspectiva diferent, comencen a tenir en compte els seus sentiments i a aprofitar cada moment de les seves vides. Però el lema del *carpe diem* que els ensenya el professor no està d'acord amb la ideologia tradicional de la directora de l'escola i dels pares de les alumnes, fet que els portarà problemes seriosos a tots ells.

Dirigida per Josi Ganzenmüller va ser interpretada pels artistes més joves del nostre grup de teatre que van deixar el llistó molt alt als que interpretaran l'obra que clausurarà l'edició de les Jornades d'enguany. El públic assistent va riure i va plorar emocionant-se als moments més intensos de l'obra. Cal dir que l'adaptació de la pel·lícula, feta

pel propi director de l'obra, introduïa un canvi del que es podia treure molt de suc: el col·legi passava de ser masculí a ser femení, amb tota la rigidesa de l'educació que s'impartia a les noies a principis dels anys seixanta. Els joves intèrprets van comprendre a la perfecció la mentalitat de l'època i van saber donar als seus personatges un realisme que va commoure profundament el públic, aconseguint grans aplaudiments finals.

- Dia 16 d'octubre: **28 cèntims**. G.T. Teatre8, de Tarragona. Un home decideix tirar endavant la reclamació de vint-i-vuit cèntims a la seva companyia de telèfon. És perfectament conscient que la quantitat reclamada és poc important, però pensa que si aquests diners són seus i li corresponen, té tot el dret del món a reclamar-los. La seva perseverança el converteix en un model a seguir per diferents persones que es troben en situacions injustes: un home que reclama que li arreglen els desperfectes causats per la fuga d'aigua d'un veí seu, una jove que reclama el seu dret a renunciar a la seva fe catòlica, i una mare que reclama assistència sanitària urgent per a la seva filla anorèxica, la vida de la qual perilla cada cop més.

L'obra era una creació lliure, feta per Teatre8, a partir de textos de Lluís Garcia Araus, Javier G. Yagüe i Quique Culebras, aquest últim era també director de l'obra. Cal fer menció d'una fantàstica posta en escena original, ràpida i innovadora, així com de la magnífica interpretació dels actors; si bé

és cert que el tema potser va ser tractat amb una insistència massa reiterativa: un cop havia quedat clara la idea del dret a reclamar el que és just, no calia insistir-hi més. De totes maneres felicitem tots els membres del grup per la seva capacitat de crear molts ambients diferents amb una gran taula i unes quantes cadires que es convertien en les coses més diverses en funció del que es volia escenificar: fins i tot es va crear un confessionari!

- Dia 23 d'octubre. **Mum's dins la caixa**. G.T. Bat, de Tàrrrega, (Lleida). És un espectacle diferent del que estem acostumats a veure els diumenges de Jornades. Aquí no és important l'argument, perquè es tracta d'una obra musical, no hi ha diàlegs, però sí cançons d'estils i èpoques molt variats amb les seves corresponents coreografies. Els *mum's* sembla que són uns éssers estranys, sovint estan enjogassats, però també es barallen. Els artistes eren un grup de dotze joves que no van parar de moure's i ballar en tota l'estona. Vestits totalment de negre, anaven completant el seu vestuari amb diferents tocs de colors a base de bufandes de tul, vels, pitets brodats i, fins i tot, amb uns bolquers que els convertien en bebès.

Tot un musical que va sorprendre el públic amb escenes estèticament precioses pel seu color i la seva fantasia. La caixa que justifica el títol de l'obra era un enorme calaix de fusta amb rodes, dins la qual viatjaven els *mum's*. Dos dels seus costats només estaven fets amb nombroses tires negres

de roba, la qual cosa els permetia entrar-hi i sortir-ne creant jocs visuals molt originals.

El maquillatge i pentinats dels artistes també estava d'acord amb l'estètica general de l'obra: cares blanques amb dibuixos negres, cabells encrespats i engominats; i per donar un ambient encara més misteriós, sovint s'omplia l'escenari de fums.

El públic va quedar molt sorprès: no s'esperava el que veuria aquell dia. L'espectacle va rebre un fort aplaudiment.

- Dia 30 d'octubre. **Aïllats**. G.T. Tempo Teatre, de Sant Jaume d'Enveja, (Tarragona). Un jove matrimoni hereta un casalot, una mica apartat de la ciutat i decideixen convertir-lo en pensió o casa d'hostes. Tenen unes quantes reserves per al dia de l'obertura i, segons arriben els clients, una enorme nevada els deixa totalment incomunicats. Enmig de la nevada, un automobilista que no pot seguir el seu camí, demana allotjament per aquella nit. Una mica més tard s'assabenten que, el dia anterior, un horrible crim s'ha comès a la ciutat.

Una trucada telefònica els avisa de la visita d'un policia encarregat de la investigació. Una nota que va aparèixer a l'escenari del crim apunta que un dels hostes pot estar relacionat amb l'assassinat.

És una obra basada en la novel·la d'Àgatha Christie *Tres ratolins cecs*, l'han adaptada al teatre i li han canviat el títol. El decorat aconseguia

situar-nos perfectament en el lloc adient, però va faltar ritme perquè els artistes potser havien assajat poc i se'ls veia dubtosos. La intriga de conèixer qui era l'assassí es va mantenir fins al final amb una gran sorpresa.

Com tots els anys,
el C.C.R. us obsequia amb
una participació
d'1 Euro per al sorteig
de la Loteria de Nadal
del proper dia
22 de desembre de 2011.

Bons Nadals

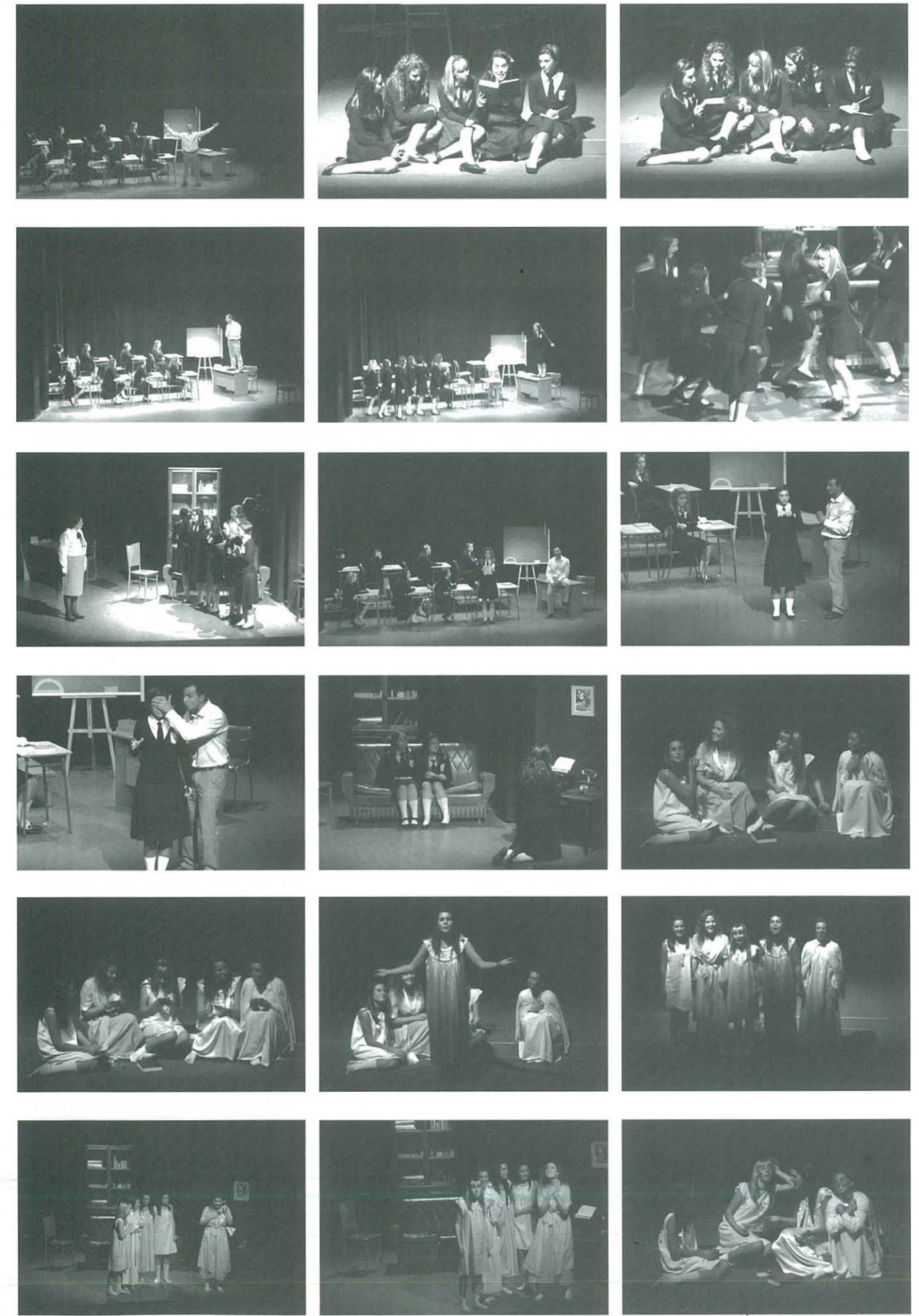

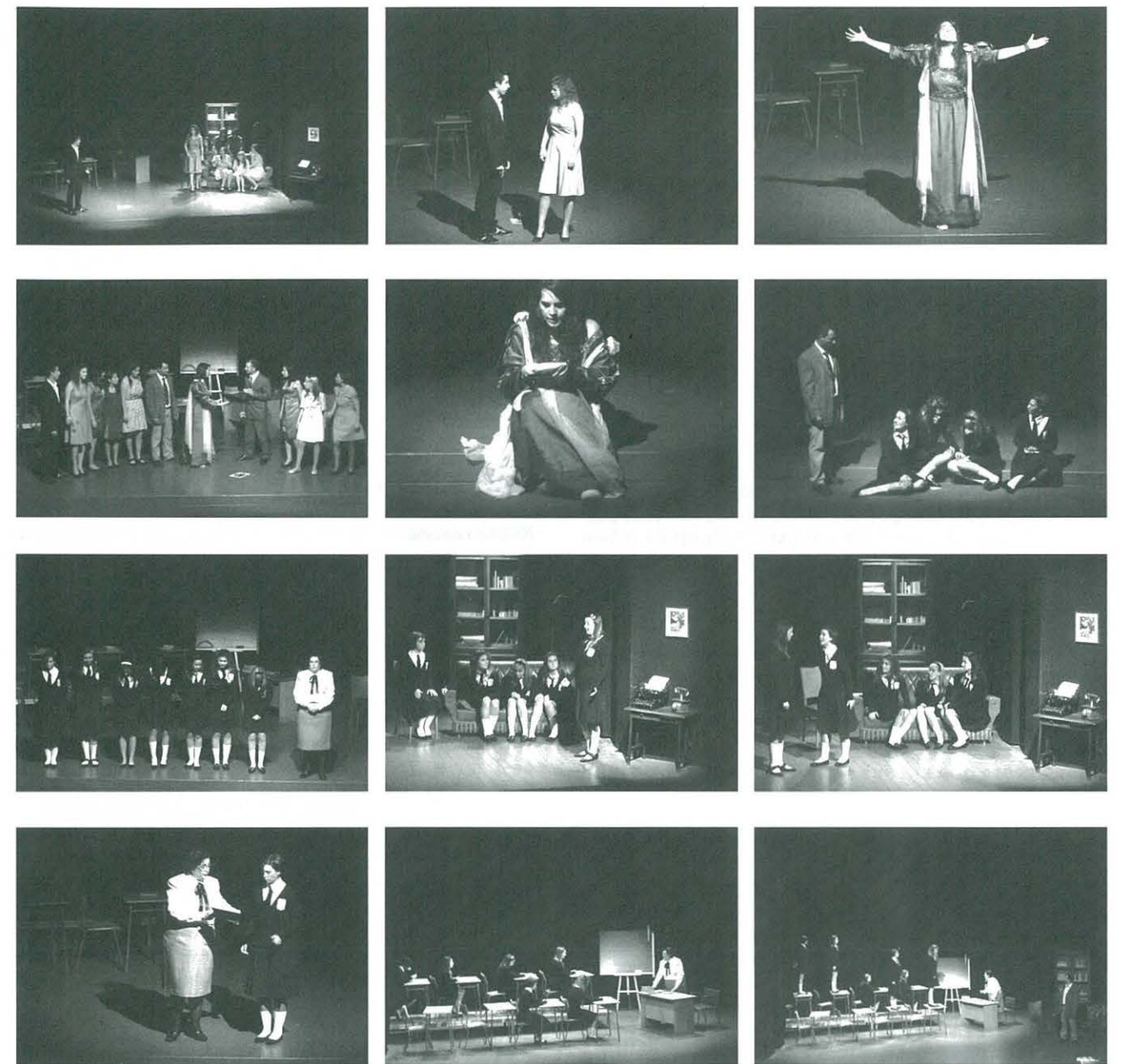
CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA

EL CLUB DELS POETES MORTS

En 1959, l'acadèmia Welton segueix mantenint el clàssic model d'educació victoriana. Les alumnes són de la més exquisita societat i són preparades amb l'únic fi de convertir-les en bones mestresses de casa.

Un nou curs comença amb la incorporació d'un nou professor, en John Keating, que ajuda a les alumnes a descobrir els seus propis camins, trencant algunes pautes de l'escola tradicional.

REPARTIMENT

John Keating Josep Sans
Alex Dambury Daniel Souto
Noa Perry María Fuentes
Chris Simon María Obiol
Alba Anderson Alba Lendines
Tom Simon Jordi Labernia
Carla Dalton Andrea Fonollosa
Peter Maxi Luis
Ana Overstreet Cristina Fuentes
John Carles Roig
Silvia Meeks Marta Verdú
Sra. Nolan Carmen Àvila
Patricia Cameron Ruth Juan
Sr. Perry Pepe Millán
Sara Lynn Sheyla Tessier
Sra. Anderson Remei Rodríguez
Alumna Tatiana Guazhima

Direcció Josi Ganzenmüller

Llum i so Vicent Obiol
 Joan M. Subirats

Atrezzo Lina Cruzado
 Manoli Catalán
 Toni Juan
 Joan Roig

Maquillatge Dolors Hernández
 María José Queralt
 Enri José

Muntatge Juanjo Sans
 Joan Roig
 Toni Juan
 Jordi Carapuig
 Joan Vidal

Agraïments C.E.I.P. "Ramón y Cajal"
 Fernando Guarch

XL CONCURS LITERARI "SANT JORDI"

A continuació publicarem l'escrit premiat en el Concurs Literari de Sant Jordi de la categoria D (adults), de Joan Seus Cartró, de Badalona.

EL MILLOR DE LA VIDA

Reunides, una nit de rigorós hivern a la cabana d'un poble perdut a les muntanyes del Pirineu, davant de la llar de foc, on les flames feien ballar els dimoniets que estan tancats dins la fusta, dues parelles i el monitor d'esquí, acabaven de sopar, rendits després d'un dia esquiuant per les muntanyes.

Per passar l'estona, el monitor, va proposar, que cada un expliqués què era, per ell, el millor de la vida, perquè molts cops ens hem fet aquesta pregunta i a ben segur, que sempre ens hem quedat amb el dubte, de si les nostres eren les millors, és a dir, si eren les millors opcions per ser feliços.

Si partim de la base que el millor de la vida, és ser feliços, que res enterboleixi el nostre viure, la nostra relació amb els més propers i fins i tot, si m'apureu molt, amb els que estan lluny de nosaltres, per allò que algun dia ens haurem de veure, i perquè no, tractar-nos, encara que ara ens sembli una possibilitat molt remota.

Per aquest motiu, i per fer una comparança entre les nostres formes de pensar i de veure la vida, us proposo aquest joc, sense cap altre tipus d'interès, així que establim un torn i cada un en dirà una, fins arribar a les cinc que penseu que són les millors. Començaràs, tu, Enric, seguiràs tu, Marta, continuarà en Felip i acabaràs tu, Glòria. Penseu-hi un moment, mentre agafo paper i llapis per apuntar-les.

Un cop tot a punt, comença l'Enric.

Enamorar-se.

És un estat eufòric de l'ànima, que ens fa veure en un altre pla de la vida, on tot sembla millor del que és i on tot és possible. Aquest estat, mentre dura, ens dona tanta felicitat que tant sols pot ser superada, si som correspostos.

Es un plaer del que en gaudeix l'ànima.

Diu la Marta.

Un bany d'escuma.

Quan arribes a casa, cansat d'una jornada esgotadora, relaxar-se a la banyera plena d'escuma olorosa i aigua ben calenta, et transporta al benestar més plaent imaginat.

És un plaer que en gaudeix el cos.

Segueix el Felip.

Una mirada especial.

Aquella companya de la feina, aquella persona que ens creuem cada dia al metro, a l'autobús o al tren, que ens ha mirat d'una altra manera quan li hem donat el bon dia, i avui ens ha semblat que els seus ulls eren més vius, més lluminosos, i fins i tot semblaven un xic enamorats, provocatius, picants.

És un plaer que en gaudeix el cos.

I acaba la primera tanda la Glòria.

Un bany refrescant.

Dia calorós, feixuc, tens. No t'ho penses més, si ets a prop del mar, les cames t'hi porten, i estirat entre les ones, et relaxes, el cos t'ho agraeix.

Si ets lluny del mar, una piscina pot ser el lloc ideal per descarregar la tensió acumulada durant la jornada.

Si tampoc tenim a mà la piscina, cal anar ràpidament a casa i una dutxa, d'aigua calenta combinada amb la freda, et tonifica i et deixa nou.

És un plaer que en gaudeix el cos.

Així van anar continuant, seguint l'ordre establert.

Rebre cartes.

Qui no ha sentit un plaer morbós de tenir entre les mans la carta d'una persona que fa molt temps no en sabíem res, i ara amb les mans tremoloses, abans de llegir-la, la ment, ja s'ha disparat i els records més profunds, han sortit a la superfície.

És un plaer que en gaudeix la ment.

Trobar un bitllet a l'abric que portaven l'any passat.

Qui no queda sobtat quan, posant la mà a la butxaca de l'abric, troba un bitllet que ens va quedar oblidat l'any passat, i que durant tot un any, ha estat al nostre costat sense que ho sabéssim, en el fons obscur d'una butxaca, sense veure la llum del dia.

Posem en marxa el mecanisme de la memòria per mirar de recordar per quin motiu va quedar oblidat, primer, com hi va anar a parar, en quines circumstàncies el vàrem obtenir, o ens el varen donar.

El cert, és que estava oblidat i ara el tornem a tenir, i fins i tot li hem agafat una mena d'estimació, i ens fa llàstima gastar-lo, pot ser el guardarem durant un any més.

És un plaer que en gaudeix la ment.

Estar content amb un mateix.

Mentre va passant el dia i van succeint els fets de la vida, en un moment en blanc de l'existència, ens hem aturat a pensar si estem contents amb nosaltres mateixos, si ens satisfem interiorment.

És primordial que estiguem contents amb nosaltres mateixos per poder transmetre aquesta alegria als que ens envolten.

És una satisfacció que en gaudeix l'ànima.

Trucades telefòniques a mitja nit que no paren.

Amics que estan en un atzucac difícil i que necessiten del nostre ajut. La irritació i l'emprenyament que ens ocasiona la trucada. El millor de la vida queda superat pel goig de l'ajut que hem proporcionat a l'amic que ens ha trucat i que ens necessitava urgentment, pensem que si ha trucat en un moment i hora tant inoportuns és que la necessitat era urgent.

És un plaer que en gaudeix l'ànima.

Un sopar per a dos.

Hi ha quelcom més excitant, més desitjable que un sopar per a dos en la intimitat dels éssers?

Els resultats de la trobada, són imprevisibles, però el fet en sí, ja és important i val la pena.

És un plaer que en gaudeix la ment, el cos i l'ànima.

Somriure per un record o perquè sí.

Els records, no són més que trossets de vida passada i com a tals els hem de tractar. Si els records són bons, somriurem. Si els records són dolents, també, perquè així sabrem que mai podran amargar-nos cap dels moments de la nostra vida, els haurem superat. Anar pel món amb un somris als llavis, és símptoma de felicitat. És un plaer que en gaudeix l'ànima.

Despertar-se i adonar-se que encara podem dormir mitja hora més.

Després d'una nit tranquil·la o no tant, sempre ens arriba la son quan es l'hora de llevar-se. Quina satisfacció quan, una ullada ràpida al despertador, ens diu que encara tenim mitja hora, i malgrat no dormim, l'estat de semi consciència, de somnolència, fa que el cervell vagi despertant dolçament i preparant-se pel que esdevindrà durant tot el dia.

És un plaer que en gaudeix el cos i la ment es relaxa.

L'amistat.

Un dels millors plaers de la vida, és l'amistat, doncs sense ella no ens podríem relacionar amb ningú.

D'entre els amics, neix l'amor de parella.

El que gaudeix d'uns amics veritables, ha aconseguit el millor tresor de la vida, i si és intel·ligent, els conservarà per sempre.

És un plaer que en gaudeix l'ànima.

Un petó als llavis.

És la manifestació sublim de l'amor.

Cap petó expressa millor les emocions que viuen en el nostre cor i en la nostra ànima, envers al que el rep.

És un plaer que en gaudeix la ment.

Passar el temps amb els amics.

Hom pot pensar que és temps perdut. Res més lluny de la realitat. Quan estem amb els amics, ens mostrem tal com som, amb totes les nostres virtuts i tots els nostres defectes, que no seran cap obstacle, si els amics són veritables. Qui té amics veritables, té el tresor més gran que pot aconseguir.

És un plaer que en gaudeix l'ànima.

Trobar-se amb una vella amistat i veure que res ha canviat.

Retrobar-se amb un vell amic que feia molts anys que no veiem, és un plaer que no està a l'abast de tothom, doncs tendim a oblidar molt ràpidament aquelles amistats que ja fa temps no veiem. Però un cop tornades al present, ens adonem que quasi tot segueix igual, tant sols ha canviat el temps, els pensaments, les il·lusions, el comportament, en fi, tot el que ens fa persones, no ha canviat, tot segueix igual.

És un plaer que en gaudeix el cor.

Descobrir que un amor pot ser etern.

Tant sols ho podem constatar al llarg del pas del temps, del pas dels anys, i els que ja en tenim un grapat, cada dia que passem al costat del nostre amor, és una benedicció del cel, perquè, com més temps passa, més lligat està a ell, més depens d'ell i no concebem la vida sense la persona estimada.

És un plaer que el gaudeix l'ànima.

Abraçar a la persona que estimes.

El contacte del cos, fos en una forta abraçada, tramet l'escalf de l'amor cap a la persona estimada. Una abraçada en el moment oportú, és més efectiu que qualsevol paraula.

És un plaer que en gaudeix el cos.

Ballar.

Tenir entre els braços a la persona estimada, i moure's al ritme cadenciós d'una música dolça i sensual, amb els ulls tancats, és gaudir plenament de la vida en un instant.

És un plaer que en gaudeix el cos i la ment.

Veure l'expressió d'una persona que aconsegueix quelcom que desitjava de fa molt temps.

Quan l'esforç esmerçat en la consecució d'una cosa que es desitja de tot cor, es veu recompensat en la seva consecució, els ulls, brillen d'una forma especial, els llavis es destensen en un somris de satisfacció, el cor batega descontrolat, les mans suen, el front s'arruga. És l'expressió de l'alegria.

És un plaer que en gaudeix el cos.

Escalfar l'ànima sota els raigs del Sol.

La pell nua, els ulls tancats, el cos exposat al cel, perquè els raigs del Sol ens acariciïn delicada i profundament, penetrant fins els més recòndits indrets de l'ànima. Amb la ment en blanc, el cos es torna lleuger, i l'ànima surt volant cap a llocs que ni tant sols hem pogut somniar. Satisfacció plena.

És un plaer que en gaudeix el cos, la ment i l'ànima.

Un cop, la Glòria va callar, un silenci s'estengué per tota la sala, tant sols el crepitó de la llenya que es cremava a la llar de foc, es podia escoltar.

El monitor els va agrair la seva sinceritat a l'exposar i explicar quines eren les seves coses millors de la vida, els va felicitar, perquè tots van prendre notes del que deien els seus companys i ara, un cop acabada l'exposició, tots estaven d'acord en què la més petita cosa, es podia convertir en la millor, si el moment era l'escaient i l'oportú.

El monitor, els va demanar que es possessin els anoracs i sortissin a fora, llavors, senyalant-los l'horitzó, els va dir:

Aixecar-se a trenc d'alba per veure com neix un nou dia i el Sol es lleva del seu llit de foscor.

No hi ha res més gratificant que veure com neix un nou dia, veure com surt el Sol per l'horitzó, veure com una bola de foc apareix, fent fora la negra nit, donant pas a tota la gamma de colors: vermell, primer foc, tombant cap el taronja i finalment arribar al groc, i per fi, un cop ja senyor del cel, la bola de foc s'envolta de blau. Acaba de néixer un nou dia, acaba de llevar-se el Sol del seu llit d'estrelles.

És un plaer que en gaudeixen tots els sentits.

Sense adonar-se, els havia passat la nit, el cansament havia desaparegut, es trobaven descansats i contents, havia estat una nit màgica, havien obert el seu cor i ara tot eren molt bones intencions per posar en pràctica totes i cada una de les propostes exposades per millorar la vida, tant la pròpia com la dels altres.

Per sobre de tot, i amb els ulls fixos en la meravella que estava passant, mentalment, varen donar gràcies a Déu per estar vius i així poder gaudir del millor de la vida: LA PRÒPIA VIDA.

Gran Vetllada Musical d'Ahir i d'Avui (X)

Dissabte 24 de setembre, sota la coordinació d'Enriqueta Sales, es va celebrar aquest acte que sempre aconsegueix gran assistència de públic al teatre Orfeó Montsià. Juanjo Sans i Ivonne Sarió van presentar les successives actuacions dels vint-i-dos cantants amateurs de la comarca que hi van participar il·lusionats.

El CCR agraeix a tots ells la seva participació. Igualment donem les gràcies pel seu treball desinteressat a Ramon Ayza, pel préstec dels seus discos de Karaoke; a Joan Vidal i Tere Reverté, decoradors de l'escenari; Vicent Obiol, encarregat de les llums; J.M.S. Electrodomèstics; Ràdio Ulldecona; Excm. Ajuntament d'Ulldecona; Dúo musical La Dolce Vita i La Passió d'Ulldecona.

El públic assistent va poder sentir cançons d'èpoques i estils molt diferents. El Festival va acabar amb l'actuació d'Enriqueta Sales, parodiant en play-back, la cançó *Soltera pa toa la vida*, de la pel·lícula *Las cosas del querer*, que el públic va aplaudir molt divertit.

Aspecte parcial Teatre Orfeó Montsià

Presentadors: Ivonne Sarió i Juanjo Sans

Angelita Sales - Ulldecona

Antonio Torondel - Freginals

Andrea Fonollosa - Ulldecona

Nando Santos - Vinaròs

Isabel Hervás - Ulldecona

Antonio Panadés - Tarragona

Lorea Fernández - Ulldecona

Antonio Castro - Alcanar

Juan Manuel Beltrán - Vinaròs

Eva i Erika - Benicarló

Joaquín Reverté - Alcanar

Juan Aragonés - Roquetes

Julia Campo - Vinaròs

José Bel - Ulldecona

María Fuentes - Ulldecona

Ramón Aiza - Alcanar

Julia Campo / Juan M. Beltrán - Vinaròs

Joan Valls - Ulldecona

Sabina López - Ulldecona

Pedro Martínez - Vinaròs

Loli Moreno - Ulldecona

Sabina López/Antonio Castro - Ulldecona/Alcanar

Enriqueta Sales - Ulldecona

Final de la X Gran Vetllada d'Ahir i Avui

BATXILLERIES

Espectacle de balls de gegants i capgrossos amb música en directe que es va presentar a les 20:30 hores del dia 1 d'octubre a la plaça de l'Església, amb motiu de la Fira de Món Geganter. Varen actuar els "nanos" del C.C.R. i les veus del quadre escènic del Grup de Teatre "Pere Sans" de l'entitat.

12 de octubre de 2011, 19:00 h.

TEATRE L'ORFEÓ (ULLDECONA)

Único pase en el mismo lugar donde se rodó la película. Entrada: 3 euros Duración aproximada: 85 minutos.

“UN SÓLO ACTO PUEDE DESENCADENAR LA ANSIADA TEMPESTAD”

STURMAZ ACTO Y TEMPESTAD

RAFA SÁNCHEZ · MIREIA JIMÉNEZ · JOSI GANZENMÜLLER

HÉCTOR REDÓ · ALBA LENDINES · EDUARD MARÍN

NÚRIA VICENT · JOSE LUIS RODRÍGUEZ · JORDI REVERTÉ

JOSEP SANS · LAURA PIÑANA · BLANCA FIBLA

Escrita y dirigida por **JESÚS MAESTRO**

Producida por **ESCOLA DE TEATRE L'ESCENARI**

se proyecta con la colaboración de:

J.M.S.
electrodoméstics

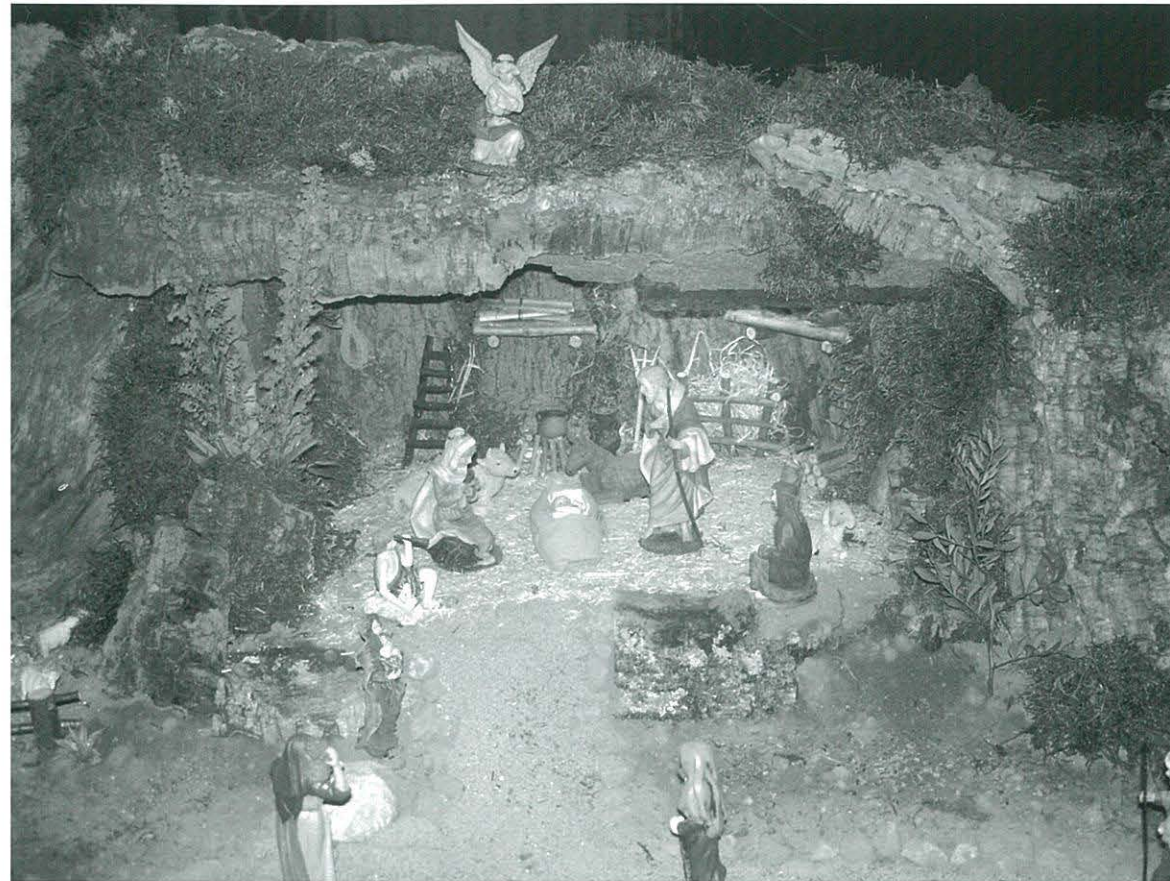
**centre cultural
i recreatiu
d'Ulldecona**

**Penya
Barcelonista
d'Ulldecona**

**Ajuntament
d'Ulldecona**

**Escuela de teatro
L'ESCENARI MEDIAREC**

XLII CONCURS DE PESSEBRES

1.- Tots els que vulguin participar en el XLII CONCURS DE PESSEBRES hauran d'inscriure's a les oficines de CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA, carrer Sant Lluç, nº2, des del dia 9 fins el 23 de Desembre.

2.- Hi hauran les següents categories:

Categoria Infantil.....Fins els 8 anys.
Categoria Juvenil.....de 9 fins els 14 anys.
Categoria Adults.....a partir dels 15 anys.
Categoria Familiar o Grup

3.- S'establiran dos premis per categoria que seran de les quanties següents:

<u>Categoria</u>	<u>Primer premi</u>	<u>Segon Premi</u>
Infantil	25 euros	15 euros
Juvenil	35 euros	25 euros
Adults	45 euros	35 euros
Familiar o Grup	45 euros	35 euros

4.- S'anomenarà un jurat qualificador que passarà a visitar els Pessebres el dia 26 de Desembre a partir de les 10:00 hores.

5.-Els premis es faran entrega el dia 29 de desembre en el Parc de Nadal d'Uldecona.

Uldecona, novembre de 2011

Organitza: Centre Cultural Recreatiu
Col.laboren: Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona
Excm. Ajuntament d'Uldecona
Excm. Diputació de Tarragona
Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GASTRONOMIA

per Vicent Guimerà Sales

FARINETES DE LLEGUMS

Ingredients:

- Magre
- Ceba
- Aigua
- Farinetes de llegums
- Caldo
- Oli d'oliva
- Sal

Elaboració:

Després de comprar les farinetes al mercat, ens ficarem a fer un sofregit en lo magre i la ceba. Quan això estigui ben daurat, li afegirem aigua; quan arranque lo bull li anirem tirant; amb una mà les farinetes i amb l'altra anirem remonent fins que quede una consistència de lava. Sobretot que no falte lo condiment més agraït, la sal.

Aquest plat s'acompanya amb uns daus de pa fregit en oli d'oliva.

Racó poètic

A l'amic Josep Palau Casamitjana

Ja torna l'esperada Primavera,
ja ve el bon temps, l'imperi de les roses;
ja el goig de la Natura no té espera
i un neguiteig de vida mou les coses.

Deixa un moment la fàbrica i la feina,
les cures inherents al teu ofici,
empleni el cor la pau que pels camps regna,
malgrat el món rodoli al precipici.

Per ser oblidat allò que els homes fan,
cal contemplar les coses que ells no han fet:
arbres, rius, muntanyes i el cel gran
sempre a l'home pensívol han distret.

Una llei eternal regeix la terra
i l'home no s'escapa a aquesta llei:
cada cop que l'oblida, ve la guerra,
la fam i la discòrida sens remei.

I és que Déu ens ha fet un món bellíssim
capaç de prendre el cor amb sa beutat;
mes l'home vol, més savi que l'Altíssim,
fer-ne un altre millor que el que ha trobat.

La bellesa amanseix l'instint de fera
i els homes agermana amb suavitat;
perquè ens movem només dintre l'esfera
de l'útil, vet ací on hem arribat!

Cal tornar a contemplar el bell espectacle
del món i de les coses que en ell creixen,
per poder-hi trobar el gran habitacle
que els homes virtuoses es mereixen.

MIQUEL QUEROL
Primavera de 1947